

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Sextus. Nisi appetitus fruendi alleuietur secundum spiritum,
facile contingit relapsus ad taedium fundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

quatur. hoc enim adhuc fieri non potest, sicut nec debet. frequenter enim toto statu vnionis aliquid videtur prius, quã id quod videtur assequi liceat. sicut oculus subito, & procul conspici pulchram regionem; cui tamen ipse qui videt, nondum præsens est, vt in ea quiescere, & bonis eius frui, possit.

Sicut ergo primum, quod post perpeffam pressuram, & illam priuationis rigiditatem contingit, est alleuiatio à nimia fundi, & interioritatis captiuitate: ita etiam primum, quod anima consequitur versus spiritum, & ad hoc, vt vnum cum Deo fieri, & nouo modo, seu absque discursu, & vsu phantasmatum, (prout rerum sensibilibium, seu materialium sunt imagines) operari possit; est visus ad superiora se erigens; non tamen adhuc proportionatam fruitionem continens. & idè pia anima debet humillima in Deum tendentia, superiora sua tanquam cælum, cui lux nondum inest, intueri, nec maiorem fruitionem velle extorquere, quam illa sit, quæ ex notitia sequetur; quod scilicet in alleuiatione erga spiritum quidem crescere, & ampliari sentiat; nondum tamen inibi realem permanentiam, & vitæ respiraculum obtineat; interea semper pro exercitio actus, diuini non tantum boni, quod per modum fundi habetur; sed etiam diuini pulchri, cuius lumen versus spiritum videtur memoriam renouando. vt autem efficaciter hæc practicentur, in sequentibus, fundi inclusionem reijcimus, & ad spiritus alleuiationes deducimus,

a Cant. 3.

Nisi appetitus fruendi alleuietur secundum spiritum, facile contingit relapsus ad tedium fundi.

ARTICVLVS SEXTVS.

Qua est ista qua ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatis a myrrha, & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij. ac si diceret: O pia anima, adhuc desertum quoddam est ita Deo vniri; vt tamen non integre illiceat vnum per amorem fieri. vnde etiam adhuc nigra per tot internas mortes, tanquam vniuersi pulueris pigmentarij massa, omnium primum accendi incipis, & sicut virgula fumi in altum ascendis; in tota quidem interioritatis tuæ massa nigredinem habens, & lumine spiritus adhuc carens: ita tamen, vt simul ignem habeas, & leuiorem ad Deum tendentiam. qui quidem ignis dum obscure ardet, ipsam massam, & pondus obscuri, ac tædiosi fundi in tenuem, beneque olentem fumum, diuinæque naturæ consortium, & vnitatem absument, & in aërem, ac spiritualement dilectionem alleuiat; dein inuisibili subtilitate odoratum, seu occultissimam spiritus capacitatem perfundens.

Debet ergo, o pia anima, appetitus fruitionis, non in massa illa inferiori, & nigra, ac nocturna obscuritate foueri, sed per appetitum ad primum, & summum bonum alleuiati: sicut fit, quando ignis massam optimi odoris, sua actiui-

A a 2

tate,

rate, & à pondere, per fumi subtilitatem, & à nigredine per ignis candorem liberat. secus enim id quod spirituale est, & ad spiritum erigi debet, facile ad pondus fundi obscuri trahitur, ibidemque miserè incarceratur. in quam quidem fundi obscuritatem (ob incolatus sui inibi prolongationem) se inclinari, & frequenter dilapsam se inueniet pia anima, dummodo hunc defectum corrigere studuerit. mirabilis enim est amoris proprii quaesitio, quæ cum in spiritu magnum quid non inuenierit, ilicò, imò quasi ordinariè ad fundum, tanquàm ad primum, & indelebile amoris diuini principium, (licet ex originali peccato vitiatum) se recipit, eiq; tam profundè immergit, vt inde ad superiora sese erigere, pro nimis tenui gustu ducat, malitq; crassis sensibilitatibus, & obscuris ponderibus se etiam cum tadio onerare, quam subili appetitu spiritus ad superiora respicere, nouamq; cæli regionem inhabitare: atque in ea substantijs separatis conformes actiones producere. & hinc prouenit quod non nulli post statum priuationis, dum sese deberent ab habita pressura absoluere, magis, magisque tenebris inuoluant, & tadiofis pressuris concludant aliquot annis: ac de toto ascensu spiritus, quem in hoc statu vnionis explicamus, modicum quid participant. & ideò sicut suffurium istud, in fundo semper aliquid quod amicitiam diuinam redoleat, proferre consuevit; sic vbi in ea tadiofa constrictio animaduertitur, ilicò

in spiritu alleuari, & ab habita limitatione in amplitudinem eleuari debet; vt ad operationes, & actiones conformes ad Nunc instans, pertingere valeat: quas tamen hoc loco nondum magnas, aut vitaliter intensas, siue secundum centrum, siue secundum spiritum, affectare debet. quamuis enim hic ignis amoris diuini ardeat, & anima vnum cum Deo effecta sit, vti massa vniuersi pulueris pigmentarij cum igne, eius tamen ardoris natura est, vt magis fumum, quam calorem, & odorem potius, quam saporem excitet. hinc etiam sicut in fundo, ceu voluntatis centro, diuini Boni afficientia; sic in spiritu ipsæ actiones boni, ipsum bonum, & pulchrum renouantes, & fountes resident; & pro actus exercitio, postquam humili reuerentia pia anima se ei prostrauerit, quæ ex nunc se ei per diuinitatis suæ benevolentiam, nouo modo manifestat, per spiritus subtiles intuitus penitiùs videt, quem tanta pietate colit. hinc etiam boni gustus perficitur, quod intellectus gustum, quem voluntas, seu amatiua virtus habet, inspicit, diiudicat, cogitet, recogitetq; & similibus spiritus operationibus quodammodo masticeat, digerat, & in sui nutrimentum conuertat. quanta porrò adhæc consolatio in pia anima subsequatur, constabit ex sequentibus.